

Elgerda Jacobsen 85 ár

Skúlaárið 1963—64 var undirritaði vikurur í Hvalbiar skúla. Uttanoyggja var hetta eitt hendingaríkt ár. Tann 22. november var amerikanski forsetin John Kennedy skotin. Sama dag doyði enski heimsspekingurin og rithøvundurin Aldous Huxley. Tað, sum hendi «á heimavølli», mundi ikki vera so minniligt. Kortini var okkurt, sum festi seg í hugan. Soleiðis minnst eg, at vit lærarar á heysti 1963 vórðu bodnir til eina samkomu í Tveroyrar skúla. Borðreitt var við kaffi, te og kakum, meðan skúlastjórin greiddi frá tí nýggju lærugreinini *evning*. Eg kann ikki siga, at eg tá hevði stóran áhuga fyri hesi lærugrein. Men fyrilesturinn minnst eg væl. Hann varð hildin upp á ein livandi og hugfangandi máta. Tá ið tú fært avstað aftur, hevði tú fingið nakað at vita. Umframt tað hevði tú varhugað av, at ein opin og smidguleg andi ræddi í skúlanum á Tveroyri.

Fyrilestrarhaldarin og skúlastjórin var Elgerda Jacobsen. Eg kendi ikki Elgerdu um hetta mundið. Og tað komu at ganga sløk tiggju ár, til vit hittust aftur. Tá var Elgerda farin frá sum skúlastjóri, var flutt til Havnar og farin at búgva í húsunum, sum foreldur hennara — Gøtu-Anton, politisturin og Malan, ætad úr Oyndarfirði — høvdu átt.

Tað bar so á, at eg eitt skifti kom at ganga nógv inn á gólvioð hjá Elgerdu. Síðani tá hava vit kenst, verið væl og hittust javnan. Tað, sum eyðkennir Elgerdu, er fyrst og fremst javnlyndi, eitt javnlyndi og ein sálarró, sum hevur sissandi og stimbrandi ávirkan á øll, sum eru henni í nánd. Samstundis er hon sjáldsama opin og vakin, og fylgir væl við í øllum samfelagsviðurskiftum og hevur eitt gløgt eyga fyri livsins vakurleikasioðu. Ein serligan áhuga hevur hon havt fyri málningalist. Tað er tí ikki av tilvild, at hon í mong ár umboðaði føroyskar lærarar í Løgtingsins Listasavnsnevnd.

Tá ið smíð er millum fólk, kann mangt virðismikið spyrjast burturúr. Sjálvur haldi eg meg ongantíð hava havt stórvegis ans fyri viðlari list. Tað at hava kent fólk sum Elgerdu hevur bót um hetta. Hennara áhugi fyri málningum og tekingum, hennara livandi gleði uppi yvir tí dygdargóðu listini hava verið við til at ment síður í einum sjálvum, sum fyrr hava ligið í ørøkt. Víst ber tað til, um ein annars tímir at lurta og hyggja, at «læna eygur frá øðrum».

Meðan hesi fátæku orð verða skrivað, standa mýrufipurnar frisarar og litfarnar. Hinvegin fanga august-blómurnar eygað. Oman við Hoydalsá veksur *gloym-meg-ei* listórari nøgd. Og *líragrasíð* stingur sín vakra, bláa koll upp úr stelkinum. Hetta minnir meg á, at Elgerda hevur havt ein ser-

ligan kærleika og kunneika til plantu-lærna, og sumleiðis at hon hevur havt eitt serligt handlag til at undirvisa í hesi lærugrein. Úrslitið av hennara áhuga og royndum er skúlafloran *Føroyskar plantur í litum*, sum kom út í 1982. Henda bókin er eitt valaverk, hent og væl nýtlig búi sum skúlabók og tí lupplýsingar hjá almenninginum. Serliga virðismikil er bókin, tí at hævundurin í einum broti fyrst í bókini hevur skipað groðurin eftir føroyska landslagnum. Okkurt bendir á, at dygdarbókur sum henda hjá Elgerdu ikki verða brúktar so nógv av skúlum okkara, sum tær áttu. Í hesum viðfangi fari eg at loyva mær at gera vart við eitt fyrbrigdi, sum tykist at eyðkenna alment føroyskt orðaskifti, eisini á skúlaøkkinum. Tað tykist, sum hugurin hjá nøkrum skúlafolkum til at knarra um trótandi lærubókutílfar er javnstórur við evnini til ikki at ansa eftir og brúka tað tilfar, sum finst, mangt av tí bæði dygdargott og hósikligt. Orsøkin tí hetta fyrbrigdi, sum eyðkennir bæði fólkaskúlan og hægri skúlarnar, kann vera, at nøkur okkara hava ein knarritorv, sum fyrri alt íverðini ikki má stillast. Tí hvat skuldu vit so gjørt?

Hetta var eitt litið slank burtur frá evninum. Kanska ber til at taka tann tráðin upp aftur eina aðru ferð.

Elgerda Jacobsen fylti 85 ár annan ólavskudag. Onkursvegna tykist tað at samsvara hennara lyndi, at hon fyllir júst henda dagin. Sum vil hon sleppa at smoyggja sær gjøgnum teir rundu dagarnar, mitt í tí ringasta ólavskurokinum, so litið eftirgáð sum gjørligt. Vit sum hava havt ta gleði at vera vinfólk hennara, fara ikki heilt at eftirlíka henni. So hóast tað er í seinna lagi, hjartaliga tillukku, Elgerda, og øll góð ynskir.

Hanus Andreassen

Norðurlendskir fiskimenn hittast í Ålborg

Higartil størsta fiskivinnuframsýningin í Danmark verður í oktober mánað. Fleiri enn 200 fyrítøkur úr 14 londum sýna fram tað nýggjasta innan fiskivinnuøkið.

Í nýggju Ålborg-høllini letur higartil størsta fiskivinnuframsýningin í Danmark upp 18. oktober. Á framsýningini verða fleiri enn 200 ymiskar fyrítøkur úr 14 londum, sum fara at sýna fram tað nýggjasta innan fiskivinnuøkið.

Roknapð verður við, at nógv fara at vitja á

framsýningini. Síðst ein tilík stevna var í Danmark komu 18.000 vitjandi, og roknað verður við, at enn fleiri koma hesaferð. Ivaleyst hevur ein tilík framsýning áhuga millum føroyingar. Grønlandskir fiskimenn hava longu boðað frá rættiligari stórarí lutu.

Stjórin fyri Ålborg-høllini saman við stjóranum fyri dansku úflutningsvinnuni, Chresten Jørgensen her við mynd av danska partinum av framsýningini.

Við rattið
er tað tú
sum ræður
ferðini!

**Blindastovnur
Føroya**

hevur opið mánadag-
fríggjadag kl. 9-16.
Telefonir: 182 22 og
192 88

**HONDA
lak&rust
garanti**

-findes ikke bedre

FERÐSLUTRYGD

er at fara yvirum
bert undir
grønum ljósi